

Til beslutningsforslag nr. B 54. Skriftlig fremsættelse (1. december 2000)

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om ordningen for de Europæiske Fællesskabers egne indtægter.

(Beslutningsforslag nr. B 54).

Vedtagelsen af denne folketingsbeslutning vil gøre det muligt for Danmark at ratificere rådsafgørelsen af 29. september 2000 om ordningen for de Europæiske Fællesskabers egne indtægter.

Rådsafgørelsen er den juridiske udmøntning af finansieringsdelen af det politiske forlig om Dagsorden 2000, der blev indgået på Det Europæiske Råd i Berlin den 24.-25. marts 1999.

Dagsorden 2000 blev indgået som et samlet politisk forlig. Der var tale om meget vanskelige forhandlinger. Men der er på alle reformområderne tale om nødvendige skridt i den rigtige retning for at sikre EU's udvidelse. Forliget omfatter reformer af henholdsvis landbrugs- og strukturpolitikken, fastlæggelsen af de finansielle rammer for EU i perioden 2000-2006 - herunder bistanden til kandidatlandene - samt en begrænset omlægning af EU's finansieringssystem. Overordnet set er forhandlingsresultatet i god tråd med de danske prioriteter.

De væsentligste ændringer i finansieringssystemet er:

For det første, at momsbidraget nedsættes med 25% i 2002 og yderligere med 25% i 2004. BNI-bidraget vil blive forøget tilsvarende. Det sker for at øge den direkte sammenhæng mellem landenes betalingsevne og deres bidrag til EU's budget.

For det andet, at medlemsstaterne kan tilbageholde 25% af landbrugsimportafgifterne og told-

indtægterne til dækning af opkrævningsomkostningerne mod tidligere 10%.

For det tredje, at Storbritanniens rabatordning ændres, så de fordele Storbritannien opnår ved indførelsen af større finansiering via BNI-beregninger bliver udlignet. Og det samme gælder for de beregningstekniske fordele som følge af udvidelsen.

Og endelig for det fjerde, at finansieringen af Storbritanniens rabatordning ændres. Tyskland, Sverige, Holland og Østrig vil kun skulle betale 25% af deres normale andel af finansieringen af rabatordningen.

Forud for forhandlingerne om Dagsorden 2000 fremlagde Kommissionen en rapport om mulige ændringer af EU's finansieringssystem. Der var tre alternative finansieringsmodeller, som alle kunne have øget Danmarks indbetalinger til EU og mindsket overførelserne fra EU til Danmark.

Den ene model var, at medlemsstaternes bidrag til EU udelukkende skulle basere sig på landenes velstand (BNI). En anden mulighed, at EU's landbrugsudgifter delvist skulle finansieres af medlemsstaterne selv. Og en tredje mulighed en generel rabatordning i lighed med Storbritanniens, hvor rabatten skulle træde i kraft, når et lands nettostilling udgjorde en bestemt andel af landets BNI. Det kunne være blevet meget dyrt for Danmark.

Efter den politiske enighed blev opnået i Berlin fremlagde Kommissionen i juli 1999 sit forslag til rådsafgørelse. De efterfølgende drøftelser har været lange og meget tekniske - især om beregningen af Storbritanniens rabatordning og finansiering af denne.

Under drøftelserne i Rådet er Folketingets Europaudvalg blevet løbende inddraget. Regeringen forelagde således den 26. november 1999 forhandlingsoplæg, som der ikke var flertal